

Biskop Tor Singsaas

Visitat Malvik sokn og Hommelvik sokn 22. – 27. mai 2012

Visitatforedrag

Takk for inspirerende dager i Malvik og Hommelvik. Det har vært et strålende vær gjennom hele visitasen, noe som har gjort at vi har sett hvor uendelig vakkert Malvik ligger ved Trondheimsfjorden, - med utsikt mot frodige Frosta og Skatval, - og Fosen-alpene med sin hvite synsrand mot himmelen. Hele bygda har en skjønnhet ved seg. Det fikk vi bekreftet på vei innover forbi nysådde jorder og med åssider dekket av «kvitveis», til den ene av de to pilegrimssamlingene vi hadde, ved Nyvatnet. Og den andre, - Saksvikkorsen, gir oss som pilegrimer en helt spesiell opplevelse ved at vi der får det første egentlige «utsyn» mot Nidaros, pilegrimsmålet. Storslått utsikt. Pilegrimssamlingene fikk en egen glød og intensitet i godværet.

Men vi hadde og mange viktige og gode møter innendørs. Jeg synes denne visitasen har vært preget av et stort folkekirkelig mangfold. Kirka i Malvik og Hommelvik betyr mye for mange. Enkeltmennesker, grupper og lag ser seg som en del av denne kirka, og henter herfra inspirasjon og identitet.

Dagen før visitasen begynte, 21. mai, gjorde Stortinget sitt historiske vedtak om endring i Grunnloven. Relasjonen mellom Den norske kirke og staten er forandret. Grunnlovens § 16 sier nå at Den norske kirke skal være en folkekirke, og skal understøttes som sådan av staten. Det er nytt at Den norske kirke omtales i Grunnloven som folkekirke. I dette ligger en særlig forpliktelse til å støtte opp om folkekirken både fra Stortingets og Den norske kirkes side. Den norske kirke skal være en åpen, inkluderende, bekjennende, misjonerende og diakonal folkekirke. Stortinget skal fortsatt gi kirka mulighet til å være en landsdekkende kirke som folk kan søke til, og ha tilhørighet til. Og Den norske kirke på sin side, forpliktes ved denne formuleringen til å holde fast på å være en åpen, inkluderende kirke som folk kjenner seg hjemme i. En skal ikke gjøre terskelen høyere, og taket lavere i kirka etter Grunnlovsendringen. Ordføreren poengterte også i sin tale under jubileumskonserteren i Hommelvik kirke at det er viktig at vi alle er med på å sikre at Den norske kirke forblir en folkekirke. Og det gjør vi ved å engasjere oss og ta ansvar. Det skjer ved å delta i de kirkelige valg på menighetsråd og bispedømmeråd. Men like viktig er å ta aktivt ansvar i den lokale menighet og sokn. Det er der folkekirka skal være synlig på en slik måte at alle i lokalsamfunnet fortsatt kjenner at kirka er deres, og at evangeliet om Jesus Kristus får stor plass i mellom oss.

Pinsehøytidens budskap

Gud ved Jesus Kristus stiger inn i mellom oss og forsvinner i mengden; Og så skjer det: **«Så sier Herren: En gang skal det skje at jeg utøser min Ånd over alle mennesker. Deres sønner og døtre skal tale profetord; de gamle blant dere skal ah drømmer, de unge skal se syner. Selv over treller og tellkvinner vil jeg utøse min Ånd i de dager.» Joel 3, 1-2.**

Inn i mellom oss alminnelige mennesker har Gud, universets Herre steget inn. Gud utruker oss helt alminnelige med sin Ånd. Vi merker det i oss; -og det er pinsedagens budskap:

Jeg gir dere et nytt hjerte - Jeg gir min Ånd i dere

«Jeg gir dere et nytt hjerte, og en ny ånd gir jeg inni dere. Jeg tar steinhjertet ut av kroppen deres og gir dere et kjøtt hjerte i stedet. Jeg gir min Ånd i dere og gjør at dere følger forskriftene mine, holder lovene mine og lever etter dem.»

Esekiel 36, 26 -27

Det er ikke til å holde ut å leve med et steinhjerte!

Vi kan godt forestille oss hvordan det er å ha det inni seg. Noen av oss har erfart det. Vi er blitt så krenket og avvist at vi har vært nødt til å gjøre vårt hjerte hardt, - stenge igjen alle dører, porter og vinduer inn til vårt indre, for å beskytte oss mot igjen å bli såret og slått i stykker.

Vi merker at vi på denne måten kan miste livet. Vi dør sakte. Fargene er forsvunnet, sangen er borte, vinden er kjølig.

Under en konfirmasjonsgudstjeneste for noen år siden hadde vi denne teksten som prekentekst.

Hvordan gjøre denne teksten levende for de unge?

Å kjenne på det tunge steinhjertet inni seg har vel særlig vi voksne erfaringer med.

Men forhåpentligvis ikke de unge? Vil de skjønne dette bildet, denne metaforen? Jeg håper selvsagt at ingen barn eller unge har slike erfaringer så tidlig i livet. Men jeg er redd så ikke er tilfelle.

Men uansett: Hvordan få dem til å forstå dette?

Jeg tenkte; Det må være greit å ha noe å vise fram. Utrolig hva vi forstår med øynene, - og enda mer når vi får holde det, - og erfare det med hendene.

Jeg måtte derfor finne ut hvordan et steinhjerte ser ut, og ikke minst hvordan det kjennes.

Jeg dro ned til min «barndoms elv, - Gaula» for å lete etter en stein som hadde form av et hjerte. Gikk opp og ned på elvebredden, -lenge. Og plutselig fant jeg en, -så utrolig likt et hjerte. Og ikke nok med det. Steinen hadde fargemønstre som så ut som «størknet blod»! Rødlig i fargen. Steinen var så likt et hjerte både i form og farge at jeg nesten kunne tro at det var Gud selv som hadde ledet meg til den. En underlig opplevelse egentlig.

Under preken lot jeg steinen gå fra hånd til hånd. Konfirmantene fikk den først.

Ganske sterkt å holde et hjerte i hånden. Et steinhjerte. Kaldt. Blodstripene størknet. Tungt kjentes det også. Når du holder det, stiger en fortvilelse inn over deg. Hvordan kan noen få et slikt hjerte til å banke igjen, - la det få sin friske farge tilbake, - bli varmt og blodfullt?

Gud alene kan få våre hjerter til å livne til. Intet annet enn kjærligheten. - den som ikke sårer, - krenker og ødelegger, - kan få våre tilstivnede hjerter til å banke fortere igjen, og slik bli varme og blodfulle. Gud påminner oss medmennesker om å bli hos hverandre når hjertene blir tunge, og dagene uten liv og farge. For dette er Kristi spor i verden! En dikter

sier; her noe fritt gjengitt fra ett av hans dikt; «Du holder mitt hjerte i din ømhet, og jeg holder ditt i min.» (Stein Mehren; «Jeg holder ditt hode») Det er slik. Vi holder hverandres liv mellom hendene. Vi må holde på hverandres liv med stor varsomhet og ømhet.

Gud skaper, - og skaper med sin Ånd. Guds Ånd er stadig over alt på jorden, og tar bolig i oss mennesker. Med den kommer den milde vind inn over våre liv, - som stryker kjærlig over alt tilstivnet og angstfullt, - som får fargene tilbake, og lar sangen og gleden stige inn i oss igjen. Vi vender vårt ansikt mot vårt medmenneske, hvor vi innbyr til åpent liv i fellesskap.

Når vi møter medmenneskeligheten slik, våger vi å gi slipp på steinhjertet som vi har beskyttet oss med, mot å bli krenket og såret igjen.

Gud mykner våre hjerter, og hvisker inn i våre liv; Du skal være et medmenneske, - slik Kristus var.

Da våger vi å gi slipp på vårt steinhjerte.

Vi har møtt mange varme mennesker disse dagene. Min bønn er at alle møtene har vært med på å mykne de som går med hjerter som kjennes tunge, og som innimellom føles som stein. Bare kjærligheten kan drive bort all redsel og angst, og skape ny tillit og tro på at en fortsatt har dager fylt av glede og håp. For uten kjærlighet og håp, dør mennesket.

Rapporter

Til visitasen er det blitt utarbeidet 3 gode rapporter, fra menighetsrådene hvor sokneprestene har hatt et hovedansvar for utforming, og fra Kirkelig fellesråd hvor kirkevergen har hatt hovedansvaret på vegne av rådet. I tillegg foreligger en rapport fra prostene om kirkenes og kirkegårdenes tilstand, samt rapport angående kontor- og administrasjons-/forvaltningsforhold. Disse rapportene har vært utgangspunkt for vårt arbeid under visitasen. Alle disse blir vedlagt protokollen som blir utarbeidet i forbindelse med visitasen, og som danner grunnlag for oppfølginga etter visitasen.

Visitasedraget er et utdrag av protokollen, men vil bare berøre noen enkelte viktige momenter som er blitt belyst under visitasen.

Medarbeiderne – de ansatte

Det er en dyktig, allsidig og entusiastisk stab i Malvik og Hommelvik menigheter. Det er mennesker som ønsker å gjøre et godt arbeid, og som gjør det! Alle ønsker vi i arbeidet vårt å få gi av det beste i oss. Få bruke våre evner. I møtet med de ansatte ble den enkelte utfordret til å dele med oss andre hva en liker best i arbeidet sitt. Det ble entusiastisk fortalt om arbeidsoppgavene, og godord ble gitt til hverandre. Dette berørte oss. Nå er sikkert ikke alle dager like «skyfrie», men det er likevel viktig å løfte frem det gode. Dette handler om etikk og moral på arbeidsplassen, noe som er viktig å understreke også i kirkelig sammenheng

I møtet med de ansatte poengterte vi hvor vesentlig det er med forutsigbare og planlagte stabsmøter. Det er på plass her. Videre at medarbeidersamtalen anvendes som viktig arbeidsredskap i relasjonen mellom arbeidsgiver/arbeidstaker, noe som i hovedsak er i ferd med å komme på

plass. Det er dessuten viktig med mulighet for kompetanseutvikling for alle ansatte, og «debriefing» i forbindelse med krevende erfaringer en kan komme opp i.

Gudstjenesten

Det aller viktigste for menigheten er samlingen omkring Ord og sakrament, gudstjenesten som feires på søndag. Der blir troen til, og ved det skapes kirka.

I felles møte med begge menighetsråd var gudstjenesten et viktig tema. Menighetsrådet har nå med den nye gudstjenesteordningen som innføres fra 1 s i advent, et særlig ansvar. Menighetsrådsmedlemmene ble utfordret til å fortelle hva de setter pris på i gudstjenesten. Mange delte flere gode gudstjenesteerfaringer. Fellesskapet, musikken, prekenen, bibellesing, stillhet, bønn og nattverd ble trukket frem. Vi fikk bekreftet at vi er skapt forskjellige, og har ulike behov, og vi blir berørt på ulikt vis.

Den norske kirke er nå inne i en gudstjenestereform. Nye liturgier er vedtatt av Kirkemøtet, og i løpet av dette kirkeåret fram til 1. søndag i advent 2012, skal de innføres i alle landets menigheter. De ansatte og menighetsrådet har vært på kurs for å lære mer om dette. En er nå i startfasen for implementering her i Malvik og Hommelvik. Menighetene har et felles gudstjenesteutvalg som allerede er i gang med å utvikle lokal gudstjenesteordning.

Gudstjenestereformen har tre kjerneord; Stedegengjøring, fleksibilitet og involvering. Jeg vil legge til et fjerde; gjenkjennelse. Det er ønskelig at gudstjenesten skal få et sterkere lokalt preg. Men da er det samtidig viktig at den ikke blir så lokal, at den blir "en gruppes" gudstjeneste, eller gudstjenesten til de «mest aktive». Utfordringen blir også å sikre at alle kjenner igjen element i gudstjenesten som gjør at en opplever seg som inkludert og regnet med, og ikke som fremmede og gjester.

Flere må oppleve å bli berørt i gudstjenesten. Det må bli viktig å komme til gudstjeneste. En kan ikke møte hverdagen igjen, uten å ha vært til gudstjeneste på søndag.

Nattverden er «Gud som kropp», - lagt i våre hender og på vår tunge, - en gave som gir evig liv! Dette er det aller helligste som finnes på jord! Plutselig; i gudstjenesten – er Jesus Kristus midt i mellom oss som kropp, virkelig nærværende. Ikke som idè, som tanke, ikke som til stede i den enkeltes tro eller forestilling. Men fysisk nærværende som kropp, - like kroppslig til stede som deg og meg! Nattverden er gave, mat for livet! Slik forkynnes nattverden for oss. Men da må vi og være der for å kunne møte ham! Det blir jo livsviktig!

Jeg skulle gjerne sett at flere fant regelmessig veien til gudstjeneste. Folk kommer når de har en grunn til å komme, - til dåp, konfirmasjon og julaften. Tiltakene i trosopplæringen vil hjelpe oss til å etablere flere gode grunner til at en kommer til kirke, når både 4-åringen, 6-åringen og 11-åringen og

andre aldersbestemte grupper skal til kirka. Trosopplæringsreform og gudstjenestereform hører sammen. Ved å legge trosopplæringen i tilknytning til gudstjeneste, skapes det tidlig gode gudstjenestevaner og gudstjenesteerfaringer.

Sokneprestenes beretninger viser til at gudstjenestedeltagelsen varierer. Den skulle gjerne vært større. For å sikre bred involvering, har flere menigheter gode erfaringer med å danne gudstjenestegrupper som er med i forberedelse og gjennomføring av gudstjenesten. Sammen med prest og kantor møtes gruppa 1 time i løpet av uka i forkant av gudstjenesten, for å planlegge søndagens gudstjeneste. Tilbakemeldingene fra de som er med i gudstjenestegruppe, er at det er spennende å være med i prosessen og ikke minst å delta aktivt i selve gudstjenesten.

Menighetene i Hommelvik og Malvik har flere gudstjenester og samlinger i Guds store katedral, ute i det fri. Det kan virke som om terskelen er lavere her til å delta i gudstjenesten, enn i kirkene?

Trosopplæring

Malvik og Hommelvik har siden 2007ått tildelt trosopplæringsmidler. Trosopplæringsarbeidet har vært til stor berikelse for menighetene. Fortellingen står i sentrum. Bibelfortellingene som har levd i flere tusen år, får igjen nytt liv hver gang de blir gjenfortalt. Fortellingene gir oss stolthet over å være menneske. Likeså livshåp. Fortellingene fortelles meget levende her i Hommelvik og Malvik. Vi har hørt at både trosopplærere, prester og kateket evner det på en meget overbevisende måte.

På Treffpunkt, kveldsgudstjeneste for hele familien, med «barnet i sentrum», fikk vi ta i bruk alle sanser. Barnet ble tatt på alvor. Spennende arbeidsmåter for å formidle et tydelig og godt budskap. Staben jobber godt om felles prosjekt! Og jeg tror at det er viktig at dette blir holdt oppe som kontinuerlig problemstilling; - hvordan arbeide og utfylle hverandre i trosopplæringsprosjektet.

Trosopplæringsmidlene til Malvik og Hommelvik menigheter, ble i utgangspunktet gitt for å tilby trosopplæring til noen få årstrinn. Men menighetene er allerede i gang med å bygge ut tiltak til flere årstrinn. Det er meget bra. Når alle menighetene i Stjørdal prosti blir innlemmet i reformen, skal trosopplæringen i menighetene bidra til en systematisk og sammenhengende trosopplæring i hele skalaen 0-18 år. Når dette skjer, er det naturlig at hele prostiet kan dra nytte av de erfaringer Malvik og Hommelvik har gjort i sitt arbeid med trosopplæringsreformen.

For å sikre trygge rammer for samarbeid, er det viktig å ha tydelige skiller på hva som er trosopplæring og hva som er skole/kirke-, og barnehage/kirke-samarbeid. Dette kan godt tydeliggjøres og bevisstgjøres sterkere rent faglig.

Nå er det viktig å holde fast på de tiltak dere alt har etablert. Vær tålmodige. Det tar tid å skape og innarbeide nye ritualer og tradisjoner.

Samarbeid med barnehage og skole

Det er allerede flere gode arenaer for samarbeid mellom kirka, barnehager og skoler. I løpet av visitasjonen fikk vi være med på etablering av nye møtepunkt. På Sveberg skole og Malvik videregående skole, fikk vi ta del i viktige verdidialoger. På Sveberg var temaet: «En verdidialog mellom profesjoner til barnets beste». På Malvik var temaet: «Ungdom og verdier». Flere ungdommer fortalte hvilke verdier som var viktige for dem; Godt vennskap, tillit, ærlighet og omsorg, var ord som gikk igjen.

Både skolenes og menighetenes representanter signaliserte at de var fornøyde med oppleggene, og ønsket at denne type samarbeid og arbeidsform skulle gjentas i framtida.

Det er en ny situasjon nå med endrede relasjoner mellom den offentlige skole og kirka. Derfor utfordres vi i kirka til å arbeide kvalitativt, og være bevisst på at vi skal være oppsøkende og kontaktskapende i forhold til skolen. Dette fordrer nytenkning og initiativ fra kirkas side. En kan ikke som før uten videre forvente at skolen «banker på kirkedøra for å komme inn». Vi må erkjenne at tiden er endret. Men dette er imidlertid ikke nytt. Utviklingen startet egentlig allerede i 1969 da Stortinget gjorde vedtak om at skolen ikke lenger har ansvar for kirkas dåpsundervisning. Og det er derfor vi nå har fått bevilgninger fra Stortinget til våre trosopplæringstiltak. For dette er i overensstemmelse med den nye § 16 i Grunnloven, hvor det heter at Staten skal understøtte Den norske kirke som folkekirke, slik at den er i stand til å møte sine medlemmer i overensstemmelse med sin egen forståelse som kirke.

Pilegrimsarbeidet

Pilegrimstanken og pilegrimsarbeidet står sterkt i Nidaros. Det er ønskelig at menighetene, i utvikling av eget pilegrimsarbeid, tar utgangspunkt i den lokalhistoriske-forankringen som finnes i lokalsamfunnet. Dette har allerede skjedd på en forbilledlig måte i Malvik og Hommelvik. «Pilegrimskvelden» ved Nyvatnet i fager kveldssol, og «Historisk samling» på Saksvikkorsen, dagen etter, var sterke markeringer av «de hellige steder» menighetene har til rådighet i sitt pilegrimsarbeid. I tillegg har dere nydelige Mariakirkens minnealter i Mostadmarka.

Det er gledelig at Malvik kommune v/ ordføreren har tatt til orde for at en vil drøfte med Kirkelig Fellesråd hvordan en best kan sikre en god drift og vedlikehold av de gamle «pilegrims- og helligstedene» i bygda; Mariakirka i Mostadmark, Saksvikkorsen, men også «1000 – årsstedet» ved Malvik kirke. Her møtes alle «pilegrimsveiene fra nord og nord/øst. Hva kan det utvikles til i framtida? Kan pilegrimene som nå tenkes skysses med båt fra Frosta og «tingstedet» der, settes i land i Malvik for å gå den siste veien inn til Nidaros herfra over Saksvikkorsen?

Malvik har en gammel historie som er svært verdifull i kommunens «omdømmetenkning». Og vi merket en sterk bevissthet om dette i kommunens ledelse. Denne bevisstheten kan sikkert ytterligere utvikles i et samarbeid mellom den lokale kirke og kommunen.

Diakoni

Det diakonale aspektet i menighetene er tydelig til stede og ønsket. Blant annet gjennom trosopplæringen, gudstjenesten og sorgarbeidet. Men også kirketjenerne, renholderne og sekretærtjenesten har en betydelig diakonal funksjon i menighetene. Det er ofte de som er de første som møter våre kirkemedlemmer, og som har daglig alminnelig kontakt med folk flest som oppsøker kirkehus og kirkegård.

På sykehjemmet fikk vi ta del i en fin andaktstjeneste som både ansatte og beboere setter stor pris på. Det er viktig at mennesker i denne fasen av livet, får dekket sitt åndelige behov, ikke minst gjennom vakker musikk som kantorene bidro med. At sykehjemmet har klart å holde fast på 2 aktivitørstillinger er svært forbilledlig, og bør berømmes. Vi merket ikke minst at alt var lagt godt til rette for andaktssamlinga.

Jeg vil også trekke frem T-klubben som en særlig viktig arena for diakoni, - ungdomsdiakoni. Her får ungdommene omsorg, blir sett og bekreftet. T-klubben er et godt kristent fellesskap som har stor betydning for mange ungdommer.

Menighetene står over for store diakonale utfordringer, og en diakon er høyt ønsket.

Frivillige/ulønna medarbeidere

Frivillige medarbeidere er den viktigste og største ressursen en menighet kan ha. Menighetene har mange frivillige medarbeidere! 50 er registrert på liste. Men på lik linje med de fleste menighetene i Nidaros, skulle det gjerne vært flere. Det er mange oppgaver å gå inn i.

Å stå i en frivillig tjeneste, skal både være lystbetont og en glede. Vi kan observere behovet for en større bevissthet om hvordan en kan ta godt vare på menighetens største ressurs. God medarbeideromsorg handler om å gi frivillige medarbeidere forutsigbar og systematisk oppfølging. Det handler om avtale om tjenestens lengde og omfang, årlige medarbeiderfester, faglig påfyll og planmessig medarbeideromsorg. Dette vil virke rekrutterende for nye frivillige medarbeidere. Tenk bredt når nye medarbeidere skal rekrutteres. Vær konkrete i beskrivelsen av oppgavene.

Godt samvirke med Malvik kommune

Det har gjort sterkt inntrykk å se hvor mye tid og ressurser ordføreren og kommunen har satt av til bispevisitasen. Det er vi takknemlige for.

I møte med formannskapet fikk vi verdifull og allsidig innsikt i, og kunnskap om Malvik kommune. Kommunen er i vekst og nye utbygginger er planlagt. Malvik kommune er tydeligvis en god kommune med godt omdømme. Mange vil bo her. Det er stor befolkningstilvekst som det også tas høyde for i menighetenes rammebetingelser. Vi vil på vegne av Kirkelig fellesråd benytte anledningen til å takke kommunen for en ekstra bevilgning for 2011. Dette bidro til at nedbygging av tjenestetilbudet ble unngått. Vi håper dette er begynnelsen på en positiv opptrapping av rammeoverføringene, og at Kirkelig fellesråd og kommunen tilstreber å komme opp på samme nivå som andre kommuner det er naturlig å sammenligne seg med.

Kirker og kirkegårder

Det haster med å få på plass ny kirkegård for Hommelvik. Det er viktig å starte dette arbeidet raskt, da det begynner å bli for få gravplasser til rådighet for Hommelvik sokn. I møte med formannskapet ble det også nevnt andre behov knyttet til kirkebyggene, ny driftsbygning ved Malvik kirke, Hommelvik bedehus, Mariaplassen og 1000-års stedet, som allerede er nevnt, og bevilgninger til stillinger. Nærmere detaljer til dette vises til beretningene og protokollen som vil foreligge. Kommunen v/ ordfører har vist stor vilje til å gå inn i disse fagområdene, og signaliserte i vårt møte at en ser for seg at en tar tak i disse enkeltsakene for realisering etter en opptrappingsplan.

Folkehelse, omsorg og kirke – samvirke mellom kommune og kirke for å løse lokalsamfunnets utfordringer

A) Ny **Folkehelselov** – det forbyggende perspektiv i folkehelsa.

B) **Samhandlingsreformen** – hvordan utfordrer denne kommune og kirke

Folkehelseloven handler om et helhetlig folkehelseansvar fra vugge til grav. Den har et forebyggende perspektiv. Hvordan møte den sårbarhet barn/unge/voksne/eldre står overfor i samfunnet? Kan kirka stille til rådighet en **kompetanse** som lokalsamfunnet trenger?

Frivillig innsats er en viktig ressurs både for kirke og kommune. I Malvik står fellesskapet og dugnadsånden sterkt. Alle dugnadstimenene nedlagt i Kirkestua, Bedehuset, ved Nyvatnet og Saksvikkorsen bekrefter dette. Både kirka og kommunen verdsetter all frivillig innsats. Kommuneledelsen understreket dette, og ønsker å legge til rette for frivillig innsats, også i samarbeid med menighetene.

Hvordan kan kirka være samarbeidspartner for det alminnelige livet i Malvik kommune?

Ikke minst i arbeid blant barn og unge har kirka verdifull erfaring og kompetanse. Det vil kunne være viktig og relevant for kommunen å gi gode

rammevilkår for prosjekt som kirka driver. Dette vil være god og strategisk samfunnsbygging og forebyggende tiltak for kommunen, og godt diakonalt arbeid for kirka.

Samhandlingsreformen handler bla om at pasienter fra sykehus tilbakeføres til Malvik kommune.

Kirka har stor omsorgs- og diakonal kompetanse.

Kan kommunen nyte godt av denne i sin tenkning i forhold til samhandlingsreformen?

Med Samhandlingsreformen blir mer av «terminalfasen», livets avslutningsfase, knyttet til hjemmene. Hva vil det bety for folk flest, for kompetansebehov i den kommunale tjenesten, og for omsorgskulturen i bygda og i menighetene? Kirka er i sterk berøring med dette, med sin diakoni og omsorg i nærmiljøet.

Et utfordrende spørsmål til kirke og kommune blir i lys av samhandlingsreformen; Hvordan makter vi å håndtere de eksistensielle spørsmål som kommer i slutfasen av livet, i «terminalfasen», de religiøse og relasjonelle spørsmål. Hvordan vil kirke og lokalsamfunnets institusjoner fordele ressurser, samarbeide og spille på lag med de pårørendes behov?

Nye utfordringer kan nå komme til hjemmet – inn i familienettverket. De eksistensielle problemer som før har vært håndtert på sykehus, blir nå tatt med hjem. Vil noen familier og familiesystemer oppleve dette som for stort og krevende? Kan Kirkelig fellesråd forme et prosjekt der kirkelig ansatte i samarbeid med Malvik kommune kan bidra til å løse felles oppgaver i kommunen, bla å imøtekomme behov for eksistensiell hjelp i livets siste fase? Kan dette anliggende legge grunnlaget for et samarbeid som medfører kommunal bevilgning til en diakonstilling?

Det er en utfordring for kirka i Hommelvik og Malvik å formulere prosjekt og tiltak overfor Malvik kommune innenfor rammene til den nye Folkehelsesloven og Samhandlingsreformen.

Næringslivet

Malvik kommune «huser» flere spennende næringsvirksomheter. Under visitasen besøkte vi Getek som gjennom mange år trolig har opparbeidet seg Norges største kompetanse innen alternativ energiforsyning. Det er imponerende å få innblikk i hvordan de både beregner, prosjekterer, leverer, installerer og overvåker sine anlegg, i flere verdensdeler.

Vi fikk en spennende og inspirerende samtale om hvordan sikre en bærekraftig utvikling som ivaretar jordas framtid.

Takk

Takk for en flott visitas. Takk til prester og kirkeverge, kateket og trosopplærere og kantorer, kirketjenere og kontorpersonale. Dere gjør et svært godt arbeid.

Vi ser vi står foran relativt store utfordringer. Men her er entusiasme og samhold.

En særlig takk også til menighetsrådene og kirkelig fellesråd for trofast arbeid. Dere setter av mye av deres tid til arbeid i menigheten. Likeså alle dere frivillige.

Takk til Malvik kommune v ordfører for gjestfrihet og medvandring

Må Gud velsigne Malvik og Hommelvik menigheter.